

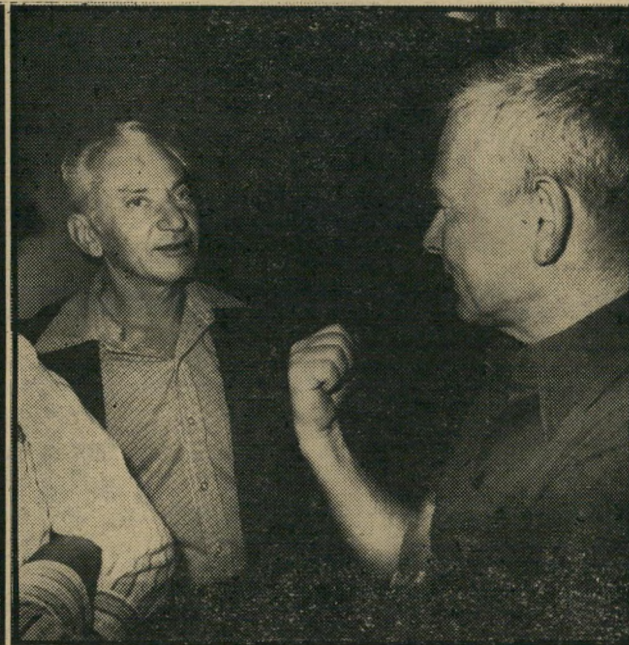
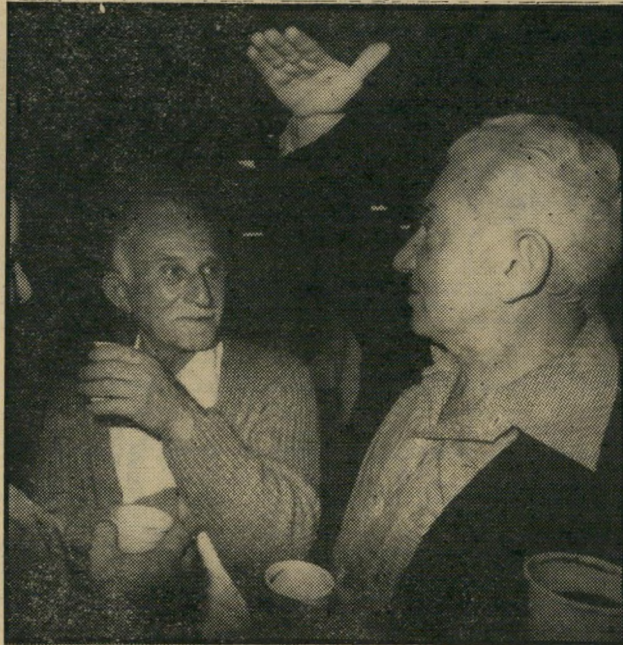
(בית) העם החליט: יגאל אלון יהיה (בששים השנים הבאות) השליט

איך שנא את האחד במאי משום שאהב את מכבי.

משורר הפלמ"ח, חיים גורי, סיפר על עצמו, כיצד לחם, ומשורר אחר של הר פלמ"ח, חיים חפר, קרא מקאמה בה קרא לאלון לחזור לשילטון. יצחק רבין סיפר כיצד ניווט פעם את אלון דרך שדה מוקשים. דויד הכהן, שהיה ללא ספק כוכב הערב, סיפר על פרשת יחסיו עם הבריטים. מבלי שהזכיר כלל את אלון.

אהרון ידלין הגדיר את אלון הפוליטי קאי כ: "לא סיפור הומוריסטי, אלא סיפור עצוב." אך התנבא כי "האלון הזה עוד יגאל את ישראל," וחיים ברילב גילה את תוכנית אלון והסביר אותה על המפה. הנרי קיסינג'ר שוחח בטלפון וזכה בברכות: "האלו הנרי, מסור שלום לננסי."

סמוך לשתיים לפנות בוקר התפורר הכל. אחד מכוכבי הערב, מי שהיה פקוד של אלון בפלמ"ח וכיום מפקד המישמר האזרחי, משרה שאותה סידר לו אלון עוד כאשר היה המערך בשילטון, ניצב מולה כהן, נכנס למכונית השרד המשטרית שלו. קודם לכן, לפני המצלמות, סיפר מולה על אחוות הלוחמים של הפלמ"ח. אחרי שנכנס כהן למכונית פנה אליו חייל, עטוף דובוק, נושא עוזי, וקופא בלילה הגלילי הקר: "אפשר לנסוע איתך עד לכביש?" שאל החייל. "אני לא נוסע. לשום מקום," ענה כהן ולחץ על דוושת הבנזין.

לאחר שקיבל את ההסבר נפגש ברילב עם שימעון אבידן, אחד מראשי ההגנה, וכיום המבקר הפנימי של מערכת הביטחון.

האלוף אברהם ("ברו") אדן, נפגש עם רב-אלוף (חיל), חיים ברילב, גש בהפסקה, עם רב-אלוף

איסטרטגיה גבוהה

הגישה הישירה

שתיים מוותיקות הגליל, משוחחות על הימים, שהיו אפילו לפני הפלמ"ח. מסתירה את פניה רחל רוזנברג, אם הבית של "כדורי", בו למד אלון במחזורו הראשון, שכבשה את ההקלבה בסיפוריה על אלון כילד.

מולה כהן, שאת דיבורו התקשה המנחה אורי סלע להפסיק, התיישב ליד ח"כ אריה (לובת) אליאב, שים את הקהל בסיפור על פגישתו עם אלון על סיפונה של ספינת המעפילים.